

„Csak tó legyen, békát eleget kapunk” Zágoni Mátyás Sándor (1847–1895) adomái

Álljon kend félre!

Álljon kend félre az útból! – kiált a szerkesz székely a szász atyafira –, mert ha nem, úgy jár, mint a másik. A szász megjegyed, s kitér az útból; de midőn a székely elhaladt, bátorságot vesz magának, s utána kiált:

– Hát a másik hogyan járt, hallja, szomszéd!?

– Hát csak úgy, bolond, hogy nem akart kitérni az útból, s én tértem ki.

Asíró székely

Nagypéntek volt. A pap oly szépen prédikált Jézus szenvedéseiről, hogy az egész templom népsége sírva fakadt. Csak egy ember akadt, akin nem fogott az elégikus hangulat, aki nemcsak hogy nem sírt, sőt nevetgélt a többiek keserűségére fölött. Ez is idegen volt.

Amint kijönnek a templomból, megszólítja az idegent egy, még akkor is könynyező hívő:

– Hát kendnek hol volt a lelke, hogy kacagni mert, mikor a többi kesergett?

– Csak ott, hogy hát ha én sírni akarok, otthon sírok, a mi templomunkban.

Dialektus

A marosszéki fiút bekerítették a vásárhelyi kollégiumba, hadd váljék belőle írástudó ember. A fiút egy falujabeli filozófus vette védő szárnyai alá. A gyerek nem tudván hamarjában leszokni arról az édes marosszéki dialektusról, a filozófus sokszor figyelmeztette, hogy ne beszéljen mindig á-val. Egy este, a szokott takarodó alkalmával, a fiú kerülvén az á-t, így szólott a protektorhoz:

– Batyam! Adj’ide a parnamat!

Sorompó

Egy úri család utazik Borszék felé. Amint egy falun mennek keresztül, látják, hogy az utca vége el van zárva sorompóval. Megszólítanak egy arra ügyelgő embert:

– Merre kell mennünk, bátyám?

– Hát arra, ahol a sorompó van.

– Hiszen ott el van zárva az út!

– Azért mehetnek bátran, mert

azt úgyis a marhák számára csinálták.

Hallgatsz!

Csata után temették a halottakat. Az orvosok előbb megvizsgálták őket: „ez meg van halva, ez is, ez is stb. Ezeket el lehet temetni.”

Az ide-oda való cipelésben egy baka föléled. Látja, hogy mi történik körülötte, s fájdalmas hangon megszólal:

– Bajtársak! Ne temesetek el, hiszen még élek.

Hamar megfelel az egyik egészségügyi:

– Hallgatsz! A doktor úr csak jobban tudja, mint te.

Abéka

Paplakot építettek egy faluba, amely a filiája volt a szomszéd községnek. Ez a dolog sehogy sem tetszett a papnak. Megszólít az építők közül egy embert:

– Hallja-e, János bá! Hiába építik olyan nagy garral azt a házat, mert ebbe a szegény faluba sohasem kapnak kendtek papot.

– Egyet se búsuljon tiszteletes uram! Csak tó legyen, békát eleget kapunk.

A tengely

Egy társaságban a földnek tengelye körüli forgásáról volt szó.

A falu kovácsából mindjárt kibuggyant a szakértelem:

– Bizony derék mester lehetett az is, aki azt a rengeteg tengelyt vasból kifundálta!

Dialog

– Mikor született ez a kend fia?

– A futáskor.

– Mikor volt az a futás?

– Hát a bolond világkor.

– Mikor volt az a bolond világ?

– Azt kérdezze meg az úr az öregapjától, az jobban tudhatja, mint én.

Aszamar

Költöztették az i-falviak a papjukat. A különféle mobiliák között volt egy szamar is. Azt kérdi egy ember a szamarhajtótól:

– Hová hajtod a szamarat, hé?

– I-falvára papnak. (A papnak.)

A falu nagy tisztességgel fogadta az új papot. Bámulták, hogy mennyi mindene van, még samara is. A szószóló nem is állhatta meg, hogy egy kicsit ne hízelegjen a tiszteletesnek.

– Jaj, kedves tiszteletes uram! Mennyi mindene van, még samara is! Bizony, amíg ide nem jött, még samár sem volt a faluban.

Apraktikus székely

Négy napi fogságra ítelték a szolgát valami preválíkációért. A terminus napján beállít másodmagával a bíróságához, hogy leülje a büntetést.

– Hát ez ki?

– Ez az én öcsém, instálom.

– Minek hoztad ide?

– Azért, hogy ketten leüljük a négy napot két nap alatt.

Korpás Pista

Megszólítja a tanító a kis Estókot:

– Mondd meg, Estók fiam, hogy hívták az első magyar királyt?

A többiek súgják keményen:

– Úgy, mint téged, úgy, mint téged.

Estók is vérszemet kap s odavágja:

– Korpás Pistának hívták, instálom.

Forrás: Székely Humor. Adomák és rajzok. Szerző: Mátyás Sándor. Temesvárott, Nyomatott Veres Sámuelnél, MDCCCLXXXIX.